

NOVOROČNÝ PRÍHOVOR PREZIDENTA SR

Bratislava, 1. 1. 2026

Drahé Slovenky a Slováci, vážení spoluobčania!

Dovoľte mi v prvom rade zaželať vám všetkým pokojný Nový rok a pevné zdravie počas celého roka 2026. Nech máte okolo seba ľudí, ktorých máte radi, na ktorých sa môžete spoľahnúť a ktorí sú vám oporou v ťažkých chvíľach. Nech počas celého roka zažijete čo najviac pekných a príjemných chvíľ, ktoré pre vás budú zdrojom vnútornej radosti a spokojnosti.

Zároveň chcem zaželať Slovenskej republike všetko dobré k jej štátnemu sviatku a 33. výročia jej vzniku.

Vážení spoluobčania,

máme za sebou náročný rok, ktorý priniesol množstvo turbulentných chvíľ na domácej scéne i búrlivý vývoj v medzinárodných vzťahoch.

Témou roka bolo pre ľudí na Slovensku ďalšie ozdravovanie verejných financií so všetkými dôsledkami na ich každodenný život. Konsolidácia je vždy bolestivá a nepríjemná a pre bežného človeka často znamená znižovanie jeho životného štandardu. Mnohí sa oprávnene pýtajú, či vláda našla ten najlepší spôsob ozdravovania ekonomiky, ak je potrebné neustále hľadať nové a nové šetriace kroky. Je však pravdou, že situáciu komplikuje spomaľujúca sa ekonomika nielen na Slovensku, ale aj vo vyspelom svete, ktorá neumožňuje vytvárať lepšie platené príležitosti a dusí hospodársky rast.

Ani politická situácia nám vlani nedávala žiaden dôvod na radosť. Vládna koalícia sa nevyhla ďalším mediálnym sporom a vzájomným útokom, hoci jej strany pred voľbami sľubovali, že s týmto spôsobom vládnutia skončia. Opozícia síce nahlas a ostro kritizovala každé jedno vládne opatrenie, ale málokedy ponúkla lepšie riešenie. Konfrontácia medzi oboma táborami dosiahla nevídané rozmery, keď na sklonku roka došlo v parlamente k fyzickým potýčkam, osobným urážkam a slovným útokom medzi poslancami v miere, ktoré doteraz nemali na Slovensku obdobu.

Voliči vládnej koalície stále čakajú na splnenie hlavného sľubu vlády – že budú lepšie, pokojnejšie a bezpečnejšie žiť. A voliči opozície sa zas pýtajú, či na zlepšenie situácie na Slovensku bude stačiť iba kritika všetkých a všetkého, a či sa opozičné strany opäť nestanú obeťou ťažkých vzájomných sporov, ktoré medzi nimi vidieť už dnes.

Vyústením tejto situácie je prehlbujúce sa napätie v našej spoločnosti a čoraz väčšia nenávisť, ktorá akoby nemala brehov. Politika sa stala takým rozdeľujúcim prvkom, že už priamo zasiahla do našich rodín, priateľských vzťahov či atmosféry na pracovisku. Politici z oboch táborov dobre cítia tento rastúci tlak a namiesto toho, aby sa snažili spoločnosť spájať a upokojsť, burcujú ľudí k ešte vypätejším a negatívnejším emóciám. Neváhajú urážať nielen svojich politických rivalov, ale dokonca aj ich voličov - a to už je v demokracii absolútne neprípustné.

Zoči voči nenávisti, valiacej sa predovšetkým zo sociálnych sietí, ale aj z televíznych obrazoviek či internetových stránok, je potom nejdenný človek frustrovaný. Vo svojej vlastnej ťažkej životnej situácii ľahko podľahne dojmu, že za všetko môžu ľudia s iným názorom - a kotol plný nenávisti sa varí čoraz intenzívnejšie.

A ani pohľad do zahraničia nám vlani nedával žiaden dôvod na radosť. Už takmer štyri roky na Ukrajine každý deň zomierajú ľudia, a to nielen vojaci v stovkách či tisíckach na bojisku, ale aj nevinné ženy, deti a starci v ruinách ukrajinských dedín a miest. Medzinárodné spoločenstvo doposiaľ nenašlo nie že dohodu, ale ani základný smer, ktorým sa pri skončení tohto konfliktu chce uberať.

Európska únia čelí čoraz väčším problémom, pretože sa nielenže nevie dohodnúť na mnohých strategických otázkach svojej budúcnosti, ale stáva sa čoraz väčšou obeťou obchodnej vojny so Spojenými štátmi, rýchleho ekonomického napredovania Číny a najvýraznejších zmien v globálnom poriadku od druhej svetovej vojny.

Vážení spoluobčania!

Veľmi by som si želal, aby sme zažili lepší rok 2026 ako bol ten predchádzajúci. Nebude to jednoduché, pretože nič z toho, čo si dnes spoločne do Nového roka prajeme, nepríde samo od seba. Náš život sa môže zlepšovať len s príspevím každého jedného z nás. S príspevím každej jednej šikovnej ruky a každej otvorenej mysle.

Už velikán našich dejín Milan Rastislav Štefánik nás učil: „Musíme žiť jeden pre druhého, lebo šťastie jednotlivcov mohutnie tou mierou, ktorou sa množí vôkol nich.“ Verím, že nám všetkým záleží na tom, aby Slovensko prosperovalo a bolo čoraz lepším miestom na život. A že pre tento cieľ spoločne spravíme v novom roku maximum.

V ekonomickej oblasti sa, žiaľ, nevyhneme pokračujúcej konsolidácii verejných financií. Toto ozdravenie verejných si pýta svoju ekonomickú daň a nebude ľahké udržať sociálny a politický zmier v spoločnosti. Nezaobíde sa to bez zodpovedného správania sa politikov, médií a odbornej verejnosti.

Preto veľmi prosím, aby v diskusii o tejto vážnej téme prevládol zdravý rozum, a nie negatívne emócie. Konsolidácia je doslova rajom pre tých najväčších populistov, aby prichádzali s dobre znejúcimi, ale ekonomicky nezmyselnými riešeniami, ktoré by Slovensko za pár rokov zruinovali. Je samozrejme potrebné upozorniť na to, ak niekde napriek konsolidácii štát mrhá prostriedkami svojich občanov alebo brzdí rast ekonomiky.

Nechodíme však do extrému, kedy budeme každý jeden výdavok štátu na štandardnú prevádzku alebo investície označovať za škandál. Preto prosím o zodpovedný prístup nielen politikov, ale aj médiá, aby sa táto téma nestala ďalším motorom nenávisti a zbytočne emotívnej konfrontácie.

V zahraničnej politike je Slovensko, žiaľ, príliš malým hráčom na to, aby dokázalo výrazne ovplyvniť tie najzásadnejšie rozhodnutia svetových veľmocí. Slovensko však vždy môže stáť na strane mieru, spolupráce a konsenzu. Vždy môže byť spoľahlivým členom najvýznamnejších medzinárodných spoločenstiev ako Európskej únie či Severoatlantickej aliancie, no zároveň

môže vždy hrdo a dôsledne obhajovať svoje národnoštátne záujmy. Nepodliehajme dojmu, že toto za nás urobí niekto iný – ak nebudeme v rámci spoločnej zodpovednosti hovoriť o potrebách a záujmoch Slovenskej republiky, nebudú tieto potreby a záujmy rešpektované.

Vážené dámy a páni,

situáciu na Slovensku majú na prvý pohľad v rukách politici, ale nie je to celkom tak. Každý z nás totiž môže buď prijať, alebo odmietnuť ponuku, ktorú mu politické strany núkajú. Slovensko je demokratickou krajinou, v ktorej o osude politikov rozhodujú občania vo voľbách. Už na jeseň si budeme voliť svojich starostov, primátorov a županov. Nedajme si vziať túto príležitosť, naopak: zaujímajme sa o dianie v našej obci, meste či samosprávnom kraji a rozhodujme sa podľa výsledkov, nie podľa sľubov. Možnosť voliť je tou najsilnejšou zbraňou ľudí v demokratickej krajine a tam je zrazu každý politik proti nej bezmocný a musí s pokorou prijať rozhodnutie občanov.

Ľudia majú všetky možnosti vytvárať tlak na politikov, aby sa správali zodpovedne, slušne a plnili sľuby, ku ktorým sa zaviazali. A ľudia majú moc odmietnuť vulgarizmy a vzájomné osočovanie, ktoré im mnohí politici ponúkajú - a dať tak jasne najavo, že si želajú inú politiku: politiku zmierenia, súdržnosti a mieru.

Ak však hovorím o politike, mám do nového roka jedno pranie a prosbu zároveň: nedovoľme politike prerastať do našich životov v takom rozmere, ako sa to v súčasnosti deje. Politika si nezaslúži, aby bola dominantnou kategóriou nášho života. Nezaslúži si, aby nám ničila vzťahy v rodinách, priateľstvách či na pracovisku. A politici si nezaslúžia ani to, aby sme ich milovali, ani to, aby sme ich nenávideli. Majú si robiť svoju prácu, ktorej náplňou musí byť v prvom rade zlepšovanie života ľudí, a nie politické cirkusy či bitky v parlamente.

Nenávistná a rozdeľujúca politika nás nesmie do viesť k tomu, aby sme zhora a s dešpektom hľadeli na všetkých, ktorí majú iný názor alebo sú jednoducho iní. Nezabudnime preto na odkaz svätého otca Františka Slovensku, aby sme sa nikdy na človeka nepozerali

zhora – iba v tom prípade, ak sa k nemu skláňame, pretože mu práve ideme podať pomocnú ruku.

Pokojne preto odmietnime politiku, ktorá vedie k povýšenosti a pohrdaniu inými. Odmietnime sociálne siete všade tam, kde šíria nenávisť. Pevne verím, že vláda v budúcom roku spraví konkrétne kroky pri realizácii môjho návrhu, aby sme pred zlom zo sociálnych sietí oveľa výraznejšie chránili naše deti a mladistvých, aj za cenu obmedzenia prístupu k týmto sieťam do určitého veku ich života.

Sociálne siete nám priniesli ako štandard urážanie iných ľudí a znevažovanie iného názoru. Veľmi ma mrzí, že mnohí sú ochotní aj nanajvýš vulgárne útoky velebiť, glorifikovať či dokonca ospravedlňovať. Ak v tom však budeme pokračovať, slovenská spoločnosť postupne stratí niečo, čo stáročia tvorilo jej prirodzený hodnotový základ. Spolupatričnosť, pomoc druhým, medzigeneračnú solidaritu, ľudskosť a slušnosť jeden k druhému. Boli to vlastnosti, ktoré nás po dlhé roky charakterizovali, ktoré nám vštepovali naši rodičia a na ktorých sme vyrastali.

Ak prehráme tento zápas, ak prehráme každodenný boj s nenávisťou, bude to aj strata našej vlastnej slovenskej identity. Ale stále cítim silnú nádej pri pohľade na väčšinu ľudí, ktorí na tento zápas o slušnosť nerezignovali a žijú svoje bežné životy v súlade s hodnotami ich rodičov a prarodičov.

A ešte jedno veľké pranie mám do Nového roka. Aby sme ani v týchto ťažkých časoch nepodľahli totálnemu negativizmu a dokázali oceniť aj to dobré a pekné, ktorému už akosi nezvykneme venovať pozornosť.

Pokojne kritizujme situáciu na Slovensku, ak niečo nie je v poriadku. Na takúto kritiku má každý právo a môže ju vyjadriť aj verejne a na námestiach. Len pri tom nezabudnime, že naša vlasť je ešte stále jednou z najbezpečnejších krajín sveta a obyvatelia mnohých vyspelých

štátov nám môžu skutočne závidieť bezpečné cesty detí do školy či bezpečné prechádzky po vianočných trhoch.

Kritizujme, ak sa dôležité projekty stavajú pomaly, ale nebráňme sa oceniť to, keď hoc aj po dlhom čase pribudne na Slovensku nová nemocnica, diaľničný úsek či zrekonštruovaná škola. Buďme oprávnené kritickí, ale majme na pamäti aj to, že napríklad zdravotníctvo a vzdelanie je na rozdiel od mnohých vyspelých krajín stále dostupné širokým vrstvám ľudí a ich kvalite sa postupne zlepšuje. Že máme na Slovensku kvalitné potraviny, výbornú pitnú vodu a nádhernú prírodu, ktorú nám celý svet môže závidieť.

Nie všetko je v našej krajine dobré, ale určite sa nedá všetko zahodiť za hlavu konštatovaním, že treba zo Slovenska odísť, lebo všade inde je to lepšie. Žiť môžeme kdekoľvek na svete, ale domov, vlasť a rodnú zem máme iba jednu. S našimi hodnotami, koreňmi a tradíciami, s ktorými sme vyrastali.

Slovenky a Slováci, vážení spoluobčania!

Želajme si spoločne pevné zdravie a mnoho fyzických i duševných síl v celom novom roku.

Želajme si spoločne vnútorný pokoj v každom jednom z nás, ktorý nám umožní vidieť náš život aj v tých lepších farbách a bude nám zdrojom životnej energie.

Želajme si, aby sme sa vedeli každý deň úprimne potešiť z drobných radostí života. Z príjemného rozhovoru, milého stretnutia či dobrého človeka. Aby sme si vážili zdravie svojich rodičov, školské pokroky svojich detí, či vlastné denné pracovné úspechy.

Želajme si, aby sme si aj v roku 2026 ctili pravdu, fakty, odbornosť a vedecké poznatky, a aby sme nepodliehali konšpiráciám a zneisteniu, ktoré v nás bude chcieť niekto umelo vyvolať.

Želajme si pokoj pre celé Slovensko, aby sme sa spoločne mohli sústrediť na to, čo je pre našu budúcnosť dôležité. Aby sme zbytočne neživili to nepodstatné, ktoré nás len oberá o radosť zo života. A aby nám náš vlastný život neničila nenávisť šírená niekým iným, kto okrem zloby nemá čo ľuďom ponúknuť.

Želajme si úprimne mier na celom svete a predovšetkým na Ukrajine, kde už takmer štyri roky zomierajú státisíce ľudí na bojisku a napriek všetkým doterajším medzinárodným krokom stále trpia nevinné ženy, deti a starci.

Verím, že predchádzajúci rok kontrastov a negativizmu bude nasledovaný novým rokom pokoja, mieru a prosperity. Verím, že si do nového roka z pozitívnych príbehov ľudí na Slovensku prenesieme nádej, porozumenie a rešpekt k iným.

Nech sa darí každému jednému z vás, nech sa darí Slovenskej republike a nech máme k sebe ako národ bližšie ako doteraz. V tom nám Pán Boh pomáhaj!